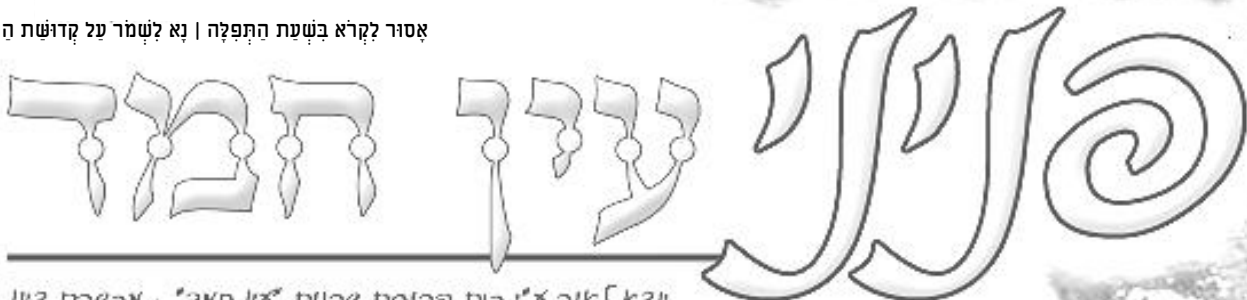

פְּרִשְׁת וְאָרָא | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לְאֵאוֹר ע"י בֵּית דִּבְרֵי שְׂכֵנֵינוּ ע"ן חוּמָה - אֲבִשְׁרֵנוּ צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת וְאָרָא – קְצָר רוּחַ

"וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מְקַצֵּר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה" (שמות ו, ט)

מ'מלכותא דרקי'ע', איך הוא מנהיג את העולם, ודיבר איתו באריכות על סודות הגאולה וכיצד ה' יתברך יגאל את עם ישראל גאולה אחת שהיא ארבע ("והוצאתי", "והצלתי", "וגאלתי", "ולקחתי").

ולכן, משה רבינו, שלא היה נתון בעבודת פרך, הבין היטב את דברי ה'. לעומת זאת, בני ישראל העובדים עבודת פרך ונתונים במצור ובמצוק- מסוגלים היו לשמוע רק דברים קצרים ופשוטים.

הם אכן שומעים שגאולתם קרובה. ומה שמצבם הורע, הוא רק לפי שעה, כמו שהחושך גובר לפני עלות השחר.

אבל משה מסר להם את דברי ה' בפירוט רב, כמו שנאמרו לו מפי ה' יתברך: "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן (שמות ו, ט) - עם כל ההסברים הרוחניים המורכבים כיצד הבורא מנהיג את העולם ועם כל האריכות של ארבע לשונות של גאולה.

"כֵּן" - כמו ששמע מפי הגבורה. "אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" - השבורים ורצוצים - "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מְקַצֵּר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה" (שמות ו, ט), וזאת מכיוון שלא היו מסוגלים במצבם לשמוע אריכות דברים וסודות עליונים בהנהגת העולם על ידי הבורא.

ראיתי את פירושו של הגאון הרב זלמן סורוצקין זצ"ל על התורה שביאר את העניין כך:

"וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות ו, ט) - בדרך נס דיבר, כאיש אשר שפתו איתו (ולא גמגם על אף שהיה ערל שפתיים).

"וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן" והיינו מהבטחת בורא העולם יתברך: "וְאֶנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ" (שמות ד, יב), ואף על פי כן "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה": לא מפני שהוא כבד פה ומגמגם בדיבורו, אלא בשל מצבם - "מְקַצֵּר רוּחַ וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה" (שמות ו, ט).

כאשר אנשים שבעים ושוקטים על שמריהם- אפשר לדבר עִמָּהֶם באריכות ולבאר בפניהם דברים שונים, וזאת מאחר והם מסוגלים לשמוע ולהבין, כי הם במנוחת הנפש.

אבל כאשר מדובר באנשים רעבים גם צמאים, אשר נפשם בהם תתעטף מרוב עבודה ומעוצר רעה ויגון, שאין להם זמן לאכול ואפילו לנוח בלילה והם שקועים בחומר ובלבנים-

עם אנשים כאלה אי אפשר לדבר ארוכות, ובמיוחד קשה להסביר להם דברים רוחניים מורכבים כגון: לבאר להם את הנהגת העולם על ידי הבורא יתברך.

הקב"ה גילה למשה בפרשה זו סודות

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
משפ' שטרית
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
שלמה זדנה דוד וב"ב
קסירר אפרים וב"ב
י.מ.י.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן גינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טילה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחמה
סיון בת אסתר
נועה בת מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרחה-
מאיה בת עדי
אסתר בת סוליקה
אורן בן אסתר
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מנחם פתימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זהרה
עינת בת רחל ברכה
רינת רחל בת עפרה
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
יצחק בן חנון

13/01/2018	כ"ו טבת תשע"ח		
פרשת וארא			
הפטרה: "כה אמר - יחזקאל כ"ח			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
18:05	17:33	16:20	
18:00	17:30	16:37	ת"א
18:00	17:29	16:36	חגיגה
18:05	17:33	16:40	ב"ש

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

באילו מקרים יש להיזהר מבעיית בשר וחלב?

Ice ❓

תשובה

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

במקומות ציבוריים [בתי כנסת, כוללים וכדו'] מצוי מאד שבשעה שמכינים קפה נמס מתערב קצת חלב בתוך הכלי של הסוכר [מחמת שנוטלים סוכר עם כף שיש בה קצת חלב], ואחר הצהריים כשנמצאים תוך שש שעות מאכילת בשר רוצים להכין כוס תה, מותר להשתמש באותו סוכר אף לכתחילה. **מקורות:** שו"ת שבט הקהתי ח"א (סימן רכ) וטעמו, אם יש בסוכר עצמו שישים נגד החלב, וודאי שאין שום חשש להשתמש בסוכר אפילו מיד לאחר אכילת בשר. ואפילו כשאין בסוכר עצמו שישים נגד החלב, ורק לאחר שיערבו הסוכר עם כוס התה יהיה בו שישים נגד החלב, מותר להשתמש. ויצויין שעפ"י רוב טיפות החלב כפית אינן של חלב ממש, אלא מים מעורב בחלב, ולכן די בשישים כנגד החלב הנמצא בטיפות אלו. ואין בזה ביטול איסור לכתחילה כשמכניס הסוכר לתוך כוס התה ומבטל החלב שבו, שהרי אינו מערב החלב לתוך הבשר, אלא רק שותה החלב לאחר שמתבטל בשישים תוך שש שעות מאכילת בשר.

ועוד, י"א שחלבי המעורב במאכל פרווה ואינו ניכר, מותר לאוכלו תוך שש שעות מאכילת בשר, ובדרך כלל אין החלב ניכר בסוכר. ושוב ראיתי בספר קנין יורה דעה (עמוד שא) שהעלה כן להלכה. וכתב אף לדעת הגרע"א (יו"ד סימן צט ס"ק יב), מאחר והחלב כבר מעורב בסוכר וכבר נתבטל בו, מותר. ושוב ראיתי לידידי בשו"ת אבני דרך ח"א (סימן קטז) שהעלה להקל.

וכן מותר לבחוש את התה בכפית חלבית נקיה.

גם אם יש בסוכר גושים שניכר שנעשו על ידי שנספגו בהם הנוזלים שהיו על הכפית, מותר להשתמש בסוכר. **הערה:** כיוון שיש רק ספק אם גושים אלו ספוגים בחלב שהרי הרבה אנשים שותים רק תה או קפה ללא חלב, או שתוחבים את הכפית לסוכר לפני שנתנו את החלב בקפה, וקיימ"ל ספק אם יש כאן איסור, ויש עוד צירוף [כגון שהחלב לא ניכר], מותר לבטלו לכתחילה. כמבואר בשו"ע (יו"ד סימן פד סי"ד).

כיצד יש לחנך?

אין ספק, כי למחנכים יש משקל נכבד בעצוב דמותו של הילד, כיצד הוא יתנהג כשיגדל וכיצד יתנהג כלפי הסובבים אותו. האחריות המוטלת על כתפי המחנכים הינה עצומה ולעיתים אינם מודעים עד כמה. על כך אמר ר' ישראל מסלנט: **"כִּשְׁמֵ שְׁהַנְּגָר דוֹרְךָ כָּל הַיּוֹם עַל שְׁבָבֵי עֵץ, כִּי הַזְּגָג דוֹרְךָ כָּל הַיּוֹם עַל זְגוּגִיּוֹת וְכִי הַמְּחַנֵּךְ עָלוּל, אִם לֹא יִזְהַר- לְדֹרְךָ עַל נְשִׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל הַיְלָדִים"**.

להלן מעשה נפלא, המעובד מתוך הספר 'אורו של עולם' אותו סיפר הרב אברהם הכהן בהר"ן, ששימש כראש אולפנת כפר פינס ואולפנת הרב בהר"ן והיה מחנך דגול: "כרב ילדי ירושלים, התחנכתי בתלמוד תורה 'עץ החיים' שלב העיר. בצהריים, היינו אוכלים ארוחה ב'מסעדה' של המוסד. במצב הכלכלי הקשה דאז, הייתה זו לרבים מאתנו הארוחה העיקרית, שאותה אכלנו באותו היום. ביום הקינوح, היה מעדן אִמְתִּי של אותם ימים: פודינג מתוק!

יום אחד הזדרזתי לאכול את מנת הפודינג שלי, וביקשתי מטבע הדברים מנה נוספת. לצערי, גם המנה השנייה 'נגמרה' חיש מהר, ולא נודע, כי באה אל קרבי. ישבתי וחשבתי במהירות, שאם אמתי, עד שהכול יקבלו 'סיבוב שני' של פודינג, לא יישאר עוד מן האדום המתוק הזה, ניגשתי אפוא וביקשתי מנה שלישית.

אולם כאן נכונה לי אכזבה קשה. הטבחית התבוננה בי ואמרה: "לא, אתה כבר קיבלת פעם שנייה, וישנם רבים, שקיבלו רק פעם אחת". באותה עת היו הממתקים מעטים ולא יכלתי להשלים עם ההכרעה הקשה של הטבחית. ברגע של כעס החלטתי: "גם לי גם לך לא יהיה", והפכתי את הסיר על פניו! מיד קמה מהומת עולמים: ילד השתגע ושפך את כל הפודינג!

נלקחתי אחר כבוד להנהלה, ונאמר לי, שמחר בבוקר עליי להתייצב בחדרו של ה'משגיח', הצדיק ר' אריה לוי. וכי יש צורך לומר, שלא ישנתי כל הלילה? מה אענה לו, כשישאל איך עשיתי דבר נורא כזה?! כל הלילה עברו במוחי העונשים, שתטיל עליי ההנהלה למחרת. נכנסתי בדחילו ורחימו ובפיק ברכיים, לקיטון הקטן של ה'משגיח', שהיה ממוקם מתחת לגרם המדרגות.

ישבתי מולו והוא פנה ושאל: "אמור לי, האם נכונה השמועה, ששמעתי בקשר אליך?" הרכנתי ראשי, ואמרתי בקול נמוך: "כן" - "מבין אני, אפוא, מסיפור זה, שהינך אוהב מאד פודינג?". ראשי הקטן, אישר את דבריו בשתי תנועות נמרצות. "אם כך", שלח ר' אריה ידו הצידה והרים צלחת אל השולחן, "הנה הבאתי לך פודינג, קח ואכול להנאתך!". באותו רגע, התעלה ליבי הקטן להבין, שחינוך אִמְתִּי, הינו מתוק הרבה יותר מפודינג. אז, לראשונה בחיי, נצנצה בי שאיפה: "אם יזכני ה', אגדל ואהיה מחנך בישראל! מחנך כמו ר' אריה".

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	גיליון 672	פרשת וארא כ"ו טבת תשע"ח פניני עין חמד

המקובל הרב משה תרג'מן זצ"ל המכונה בבא סי בן יוסף – בטרם נולד רבינו הוריו שכלו בן בערב יוה"כ. לאחר ההלוויה ניגש חכם בבא חזן ואמר להוריו שעליהם לצאת מהאבלות (שכן הרגל מבטל שבעה ויוה"כ בכללם) ובעז"ה יזכו לבן שיאיר את עם ישראל בחוכמתו ובמעשיו, ואכן שנה לאחר מכן זכו ברבינו, שנולד בתאפילאלת ומעת החל לדבר הרגילוהו רק בדברים שבקדושה. בהיותו בן שש שנים, שלחו אותו ללמוד בבית-המדרש, ומאז ועד יומו האחרון שמר על עינו. היה מתנהג בקדושה יתרה ובמדרגות רמות, שאינן מצויות אפילו בקרב נקיי הדעת. **מעולם לא הביט בפני אישה ואפילו אשתו.**

החמיר על עצמו בחומרות וסייגים. לא אכל בשר בשל חומרות השחיטה שקיבל עליו. ה'בבא סאלי' תיאר את רבו כ-'**איש אלוקים קדוש הוא'** (אביר יעקב). משנת ה'תרס"ט (1909) ועד סופה של שנת ה'תרע"ד (1914), הסתגר רבינו עם המקובלים הצדיקים ר' דוד עטרת ראשנו וחמיו ר' אליהו הכהן בעליית גג ביתו, שם התבודדו, עשו תעניות וסיגופים ולמדו יומם ולילה תורה, וגם עסקו בתורת הנסתר **ואף מקובל שזכו לגילוי אליהו בכל יום.** כיהן כראש ישיבת תאפיללת (במרקו) מיסודו של מרן 'אביר יעקב' אביחצירא זצ"ל וכן כאב"ד. ענותן מופלא ושפל ברך. ידע את יום פטירתו. נפטר ב-כ"ז טבת ה'תרצ"ז (1936) - שנה בה צדיקים רבים מסרו את נשמתם, לפני תחילת השואה כדי להקטין את גזרת השמד).

אביו: ר' יוסף. **אמו:** מרת עזיזה (עליזה) **אשתו:** מרת חנה לבית ליחאני. **מרבותיו:** המקובל ר' מסעוד אביחצירא (בנו בכורו של רבי יעקב אביחצירא זצ"ל ואביהם של ה'בבא סאלי' ו'הבבא חאקי'). **מתלמידיו הרבנים הגאונים המקובלים:** ר' ישראל אביחצירא (ה'בבא סאלי'), ר' מכלוף אביחצירא (ראב"ד מרקש. מח"ס 'קהילות יעקב', 'יפה שעה', 'מכל יופי'), ר' מאיר אביחצירא (ה'בבא מאיר'), ר' יצחק אביחצירא (ה'בבא חקי'), ר' שלום אביחצירא (רב באלג'יר ובצרפת), ר' מסעוד הכהן (מחבר שו"ת 'פרחי כהונה'), ר' יעקב בן חמו (לימים חברותא של ר' שלום משאש זצ"ל), ר' מכלוף שטרית ועוד רבים. **ילדיו:** מרת מסעודה, מרת עזיזה, מרת אסתר, מרת רוחמה. **מספריו:** רבינו כתב חידושים על דרך הפרד"ס שנמסרו עם פטירתו ל'בבא סאלי' אשר אמר כי כתבי היד של רבינו נמצאים בארץ וצריך לחפשם עד אשר ימצאו.

מרן ה'בבא סאלי' זיע"א סיפר עובדה, שהתרחשה בבית המדרש בתאפילאלת, מרן ה'בבא סי' זיע"א נהג לדרוש מדי יום בין מנחה לערבית בפני תלמידי הישיבה ובעלי הבתים. בכל יום, לאחר תפילת מנחה, היו תלמידיו יוצאים מבית המדרש ונשות המקום הצדקניות שהתאוו לשמוע דברי תורה היו מתכנסות, והיה דורש לפנין דברי מוסר כחצי שעה.

באחד הימים נקלע לתאפילאלת שליח כולל 'בית אל' הגאון רבי דוד נגרין זצ"ל. בראותו את המחזה שאל את רבינו בפליאה: "רבי משה, בגודל חסידותך וקדושתך דורש אתה לפני נשים!?!". התחלחל רבי משה וקרא: "נשים!?! מימי לא דרשתי לפני נשים!". תמה רבי דוד ואמר: "הכיצד, הן בכל יום לאחר מנחה דורש אתה לפני נשות המקום!" ורבי משה בשלו: "לא, בפני תלמידי הישיבה אני דורש".

והתברר, שרבינו לא הרגיש כלל בצאת הבחורים ובבא הנשים, כי שקוע היה בעולמה של תורה! אך לא פחות מקדושתו ופרישותו של רבי משה, נמצאו למדים מסיפור זה על צניעותן של נשות תאפילאלת. שלא השמיעו הגה, ונכנסו בדממה, ושמרו על שתיקה, עד שלא הבחין בחילופי המשמרות... ברם, מאותה עת אסר עליהן לבוא, והיו קובלות על רבי דוד, שמנען משמיעת דברי המוסר... (מעובד מתוך סיפוריו של נינו ר' שלמה סבג ו'מעייין השבוע')

כארבע עשרה שנים! לא היו ילדים ל'בבא סאלי', עד שנפקד. באחד מן הימים ראה רבינו את תלמידו ה'בבא סאלי' יושב ודואג. שאלו רבינו: "מדוע הנך דואג?" - השיב, שדואג שלא תפיל חלילה אשתו כפי שקרה כבר מספר פעמים. רבינו הבטיח, שאין מה לדאוג ואמר: "הילד הזה יתקיים וירביץ תורה ברבים". **לקראת הלידה ראה ה'בבא סאלי' בחלומו צדיק גדול והבין שהילד שיוולד יהיה גדול בישראל, ורצה לקרוא לו על שם הצדיק שראה בחלומו, אולם מלבד מראה הוד דמותו, הצדיק לא אמר את שמו.** פנה שוב הצדיק לרבינו, כדי שיפתור את פשר החלום, אמר רבינו: "סתם משנה רבי מאיר", וכך נקרא הבן שלימים התפרסם כ'בבא מאיר'. לאחר שה'בבא סאלי' עלה לארץ לבדו בפעם הראשונה, כשחזר למרקו, שאלו המשפחה: "איך הרבנים בארץ הקודש?". אמר להם: "כל הצדיקים בארץ צדיקים גדולים, חכמים ונבונים, אנשי אמת ובעלי בינה יתירה, אך כמו ר' מאיר בני, אין בנמצא" (הרה"צ ר' יקותיאל שליט"א).

יפר לנו ר' שלמה סבג: אשתו של ר' משה, הרבנית חנה הייתה מבוגרת, כשביקשו לעלות לארץ ממרקו. היה זה לאחר פטירת הצדיק. אולם אנשי העלייה סירבו להעלותה בשל גילה ורצו לעלות אך ורק צעירים, שיכולים לתרום לפיתוח הארץ. רבינו בא בחלום לאותם האחראים על העלייה והזהירם, שלא ימנעו מרעייתו לעלות ואף חנק אותם בחלום. בעקבות זאת הסכימו להעלות אותה. הרבנית לקחה מהעפר שליד ציון הצדיק כדי להעלותו לארץ. באחד הימים הספינה היטלטלה בים שגעש ורעש. הרבנית עלתה לסיפון וזרקה לים מאותו עפר, ומאותו הרגע הים החל להירגע ולשקוט.

לוד סיפר לנו ר' שלמה סבג: "שמעתי מפי שני דודיי, רבי דוד שטרית וגם בן דודתו רבי דוד אבוקרט זצ"ל, בהזדמנויות שונות ובלי שום תיאום ביניהם על אופן פטירתו של רבינו. וכך סיפרו: הצדיק ידע את יום פטירתו מהעולם ובטרם ימסור את נשמתו לבוראה ביקש מהחברה קדישא לקרוא את מה שצריך ולהכין, את מה שצריך להכין, ולאחר מכן ביקש מהם ומכל הנמצאים לעזוב את החדר ולא להיות בזמן יציאת הנשמה. אך חלק מהאנשים, וביניהם שני דודיי הנזכרים הציצו בין החרכים ובעד החלונות וכולם סיפרו לאחר מכן את אשר ראו. ירדה מנורה מהשמיים בתוך שובל של אש ובה מסר הצדיק את נשמתו".

ניסיתי לומר לו, שאני כבר 'נוסע ותיק' באוטובוס, ועייף מאוד, החל גם הוא לצעוק... גם במקרה זה בחרתי במידת השתיקה, למרות שנוסעים רבים שראו בעוול, הנעשה, האיכו בי לא לשתוק...

כשראיתי שאין לי מקום לשבת, ומרוב עייפות הרגשתי שעוד רגע אני מתמוטט, הלכתי בליט ברירה להתיישב על ה...מדרגות, בדלת האמצעית של האוטובוס. בין כך ובין כך, עלה לאוטובוס מבקר-כרטיסים הבודק, אם כל הנוסעים שילמו על הנסיעה. והנה, כשהגיע אל האדם הראשון שתפס שני מושבים, ולא רצה לתת לי לשבת, התברר, שהאיש כלל לא שילם עבור נסיעתו...

המבקר עמד להורידו מן האוטובוס, אבל אני החלטתי לעשות מעשה, וניגשתי אל הנהג, וביקשתי לשלם עבור האיש ההוא. כל הנוסעים הסתכלו עליי כעל אדם לא שפוי... לא די שלא נתן לך לשבת, אלא אתה עוד רוצה לשלם עליו?!

גם הפעם לא התחשבתי בדבריהם, שילמתי עבורו, והצגתי בפני המבקר את הכרטיס והלה עזבו לנפש. אני חזרתי לשבת על המדרגות...

מדרגות אלו הינן בגובה של הרצפה, ולפתע הבחנתי במכשיר נגן המונח על הרצפה, ומן הסתם אבד למישהו. הרמתי את הנגן, עברתי בין הנוסעים ושאלתי, האם הוא שייך לאחד מהם, אבל התשובות היו שליליות.

כיוון שכך, החלטתי להאזין לדברים המוקלטים בנגן, ואולי על ידי כך אדע מי הבעלים. אני פותח את הנגן, ומתפלא לשמוע את... הרב חיים זאיד בדרשה. הייתה זו אחת הדרשות שהשמעתי, ימים ספורים לפני כן, בשכונת רמות.

"כיוון שידעתי את שמו של המארגן, התקשרתי אליו, כדי שיברר בין באי הדרשה ההיא למי אבד הנגן. ואכן, בתוך דקות הוא חזר אליי ובישר, שאיתר את בעליו. לאחר מכן אמר לי המארגן, שהתעוררה אצלו שאלה בהלכה, וביקש להציגה בפניי.

הוא מספר שלפני שעה-שעתיים עבר בבית הכנסת 'אהל יעקב' ומצא... שקית תפילין שלא היו עליה שם וכתובת, והחליט למסור את האבדה לגמ"ח אבדות, בתקווה שגם בעל התפילין יפנה לשם, ואז תושב לו האבדה.

והמארגן אומר שהתעוררה לו שאלה הלכתית האם הוא מחויב למסור את התפילין דווקא לאותו גמ"ח, או שיכול להשאירם אצלו, ולהמתין עד שמישהו יתקשר אליו.

אני, כמעט שצרחתי לתוך השפופרת, שהתפילין הם שלי, ואני הוא זה ששכחתי אותם בבית הכנסת. "והנה לפנינו", סיים הרב, "סיפור מופלא הממחיש בצורה יוצאת-דופן, עד כמה כדאי לשתוק ולהבליג, ולהיות מהנעלבים ואינם עולבים".

שכן, אם נתבונן, רק מפני שלא פתח הרב במריבה עם האנשים הללו, שתפסו את הכיסאות של האוטובוס, הוצרך לשבת על המדרגות, ויכל לגלות את הנגן, ולשוחח עם המארגן, שסיפר לו בסופו של דבר על מציאת התפילין שלו.

להלן סיפור מופלא, שהתרחש עם הרב חיים זאיד ויש בו כדי ללמדנו עד כמה האדם צריך לבלום את פיו גם כאשר הוא צודק וכיצד בורא העולם משגיח על כל דבר ועניין. וכך סיפר הרב:

"הזמנתי תפילין לבני בר-המצווה במכון 'בית יוסף' בבני ברק. כשהתפילין היו מוכנות, באתי לקחת אותם. הייתי צריך למסור באותו ערב דרשה בשכונת רמות בירושלים, ולכן לא הספקתי לחזור לביתי עם התפילין, אלא לקחתי את התפילין בידי לירושלים.

הדרשה הייתה אמורה להתחיל בשעה עשר בלילה, ומכיוון שהגעתי למקום כשעה לפני הזמן, נכנסתי ללמוד באחד מבתי המדרש באזור הנקרא 'אהל יעקב'. חמש דקות לפני השעה עשר הצצתי בשעוני, ואז הבחנתי שהשעה כבר מאוחרת. קמתי מיד, החזרתי את הגמרא לארון הספרים, והלכתי למקום בו אמסור את הדרשה.

מרב חיפזון שכחתי את התפילין היקרות שהזמנתי לבני... הבעיה הייתה, שגם מי שהיה מוצא את התפילין על השולחן, והיה רוצה להשיבם לבעליהם, לא הייתה לו אפשרות לעשות זאת, כיוון שעל שקית התפילין עדיין לא היה רקום השם, ולא הכתובת של בעליהם...

בעיה נוספת הייתה, שאני עצמי לא זכרתי כלל שהשארתי את התפילין בבית-הכנסת. מיד לאחר הדרשה, שהסתיימה באחת עשרה בלילה, עליתי על קו 422 בדרכי לבני ברק...

כשעליתי לאוטובוס חשתי בעייפות רבה, כיוון שגם בלילה הקודם מסרתי דרשה בצפת אל תוך השעות הקטנות של הלילה, ועדיין לא הספקתי לנוח. חיפשתי כיסא שאוכל לשבת עליו ולישון במהלך הנסיעה, והיה רק כסא אחד פנוי.

התקרבתי אל הכיסא, וראיתי, שהאדם (שלא היה שומר מצוות, ה' יחזיר את כל עם ישראל בתשובה שלימה), שישב בכיסא הצמוד הניח את חפציו על הכיסא השני. ביקשתי ממנו באדיבות להרים את חפציו, כדי שאוכל לנוח, אבל הוא התחיל לצעוק ואמר: "אני תפסתי את הכיסא הזה", ולא הסכים לפנותו.

מה ניתן לעשות? יש שתי אפשרויות. האחת, לפתוח במריבה ולצעוק על האיש ולומר לו, שיפנה מיד את הכיסא, אחרת המשטרה תצטרך להתערב בעניין".

והאפשרות השנייה, היא - לשתוק!!! להיות מהנעלבים ואינם עולבים!!! וכך חינך אותנו המשגיח מן ר' מאיר חדש זצ"ל, בהיותנו בישיבת חברון.

לאורך כל החיים, אמר המשגיח, צריכים ללמוד את אומנות השתיקה. שאין לך דבר טוב הימננה. החלטתי לשתוק, ולא לריב עם האדם הזה, למרות שכל האנשים שהיו עדים לנעשה, אמרו לי: "למה אתה שותק לו?..."

למזלי הטוב, אחד הנוסעים ירד באמצע הדרך, ואני כבר התכוונתי לשבת בכיסאו. והנה, בתחנה זו עלה נוסע נוסף, ולפני שהצלחתי להתיישב, הניח את חבילותיו על הכיסא, וכאשר

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברק דב ז"ל גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאל בת השמת ע"ה סלים בן פרחח ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל לטיף בן פרחח ז"ל זילפה בת רדה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברק דב ז"ל גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאל בת השמת ע"ה סלים בן פרחח ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל לטיף בן פרחח ז"ל זילפה בת רדה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמאל בן רבקה ז"ל משה בן רחזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל בורה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
--	--	---	---

לע"נ

תנצב"ה